

228. Møde.

Torsdag den 18. Juli Kl. 13³⁰.

Formanden: I Skrivelse af Dags Dato meddeler Indenrigsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om midlertidig Begrænsning af Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom.

Fra Rigsadvokaten har jeg modtaget saalydende Skrivelse:

„Rigsadvokaten.

København, den 18. Juli 1940.

Ved hoslagt at fremsende en Sag, hvorunder Folketingsmand, Vekselererfuldmægtig Aage Henriksen er sigtet for Ærefornærmelse, tillader jeg mig med Justitsministeriets Tiltrædelse herved i Henhold til Grundlovens § 56 at anmode om Folketingets Samtykke til, at der rejses Tiltale mod Folketingsmand Henriksen som Forfatter til den i Sagen omhandlede Pjece „Fra Alberti til Steincke“ for Overtrædelse af Straffelovens § 267, Stk. 1—3, i Anledning af de i Pjecen fremsatte ærefornærmende Sigtelser mod en Række nuværende og forhenværende Embedsmænd.

P. R. V.

Otto Schlegel.

Til Folketingets Formand.“

Overensstemmende med Forretningsordenens § 27 vil dette Andragende blive henvist til Udvalget for Forretningsordenen.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Indenrigsminister, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte det anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om midlertidig Begrænsning af Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom.* Som det allerede fremgaar af Lovforslagets Titel, er Loven tidsbegrænset, idet den kun skal have Gyldighed indtil den 30. Juni 1941.

Baggrunden for dette Forslag, som i nogen Tid har været drøftet mellem Indenrigsministeriet og flere andre Ministerier samt Direktionen for Danmarks Nationalbank, er den Pengerigelighed, som er indtraadt i de senere Maaneder. Den vigtigste Aarsag til denne Pengerigelighed er, at Fabrikanters og handlendes Varelagre sælges, uden at det under de foreliggende Forhold er muligt i samme Omfang at forny Lagrene gennem Import og Fabrikation af nye Lagre. For Landbrugets Vedkommende gør lignende Forhold sig gældende paa Grund af Besætningens Reduktion, Foderknaphed og forøget Eksport, der ikke for Tiden modsvares af Import. Hertil kommer den Kreditudvidelse, som bliver en Følge af Kreditfondens Virksomhed med gennem Kreditydelse at støtte Erhvervslivet og fremme Beskæftigelsen. Ogsaa andre Forhold gør sig gældende i samme Retning.

Efter Regeringens Opfattelse bør denne Pengerigelighed fortrinsvis tages i Anvendelse til Omlægning af Produktionen og Udnyttelse af foreliggende Beskæftigelsesmuligheder, og man bør i det Omfang, hvori det er muligt, søge at undgaa, at Penge- og Kreditrigeligheden i Stedet anvendes til Finansiering af en spekulationspræget Omsætning af Varer, Aktier og fast Ejendom. Ved Lovgivningen om Varepriser og Udbytte i Aktieselskaber er der indført en vis Kontrol med Omsætningen af Varer og Aktieselskabers Udbytte. Efter det foreliggende Forslag suppleres denne Lovgivning med Indførelse af en midlertidig Begrænsning af Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom. Formaalet med Lovforslaget er altsaa at modvirke en Prisstigning paa fast Ejendom, der, som det anføres i den som Bilag 2 til Lovforslaget trykte Skrivelse af 9. Juli 1940 fra Direktionen for Danmarks Nationalbank, er af rent pengemæssig Karakter og ikke har noget Modstykke i Ejendommenes virkelige Afkastningsevne.

Dette kan selvfølgelig ske paa flere Maader. Man kan gaa den indirekte Vej at søge de offentlige Pengeinstitutters Medvirken ved over for dem at fremhæve, at Pengerigeligheden maa betragtes som forbigaende, hvorfor den Prisstigning, som den eventuelt vil foranledige, ikke bør bundfælde sig i højere Laan i fast Ejendom, og man kan supplere dette med direkte Indførelse af en Laanegrænse for al fast Ejendom. Regeringen er af den Opfattelse, at man bør følge begge Fremgangsmaader, og den tidligere